

odbor veřejné správy, dozoru a kontroly
náměstí Hrdinů 1634/3
140 21 Praha 4

Č. j. MV-155830-3/ODK-2019

Praha 13. listopadu 2019

R O Z H O D N U T Í

Ministerstvo vnitra, odbor veřejné správy, dozoru a kontroly jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve spojení s ustanovením § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), a § 94 odst. 1 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, rozhodlo o odvolání pana Mgr. Bc. Tomáše Kasala, LL.M., nar. 10. ledna 1975, bytem Pražská 2, 280 02 Kolín (dále jen „žadatel“ či „odvolatel“), ze dne 17. října 2019 proti rozhodnutí Středočeského kraje, Krajského úřadu Středočeského kraje (dále též jako „povinný subjekt“) ze dne 2. října 2019, č. j. 123535/2019/KUSK, o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací (dále též jako „napadené rozhodnutí“), která byla povinnému subjektu doručena dne 15. září 2019,

t a k t o :

Rozhodnutí povinného subjektu – Středočeského kraje, Krajského úřadu Středočeského kraje – ze dne 2. října 2019, č. j. 123535/2019/KUSK s e d l e ustanovení § 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu r u š í a v ě c s e v r a c í povinnému subjektu k novému pojednání.

Účastníci řízení:

Mgr. Bc. Tomáš Kasal, LL.M., nar. 10. 1. 1975, bytem Pražská 2, 280 02 Kolín

O d ů v o d n ě n í :

I.

Ministerstvu vnitra (dále též jako „odvolací orgán“ nebo „nadřízený orgán“), bylo povinným subjektem dne 7. listopadu 2019 předloženo odvolání pana Mgr. Bc. Tomáše Kasala, LL.M., spolu s kompletní spisovou dokumentací. Ze zaslané dokumentace vyplynulo, že žadatel požádal žádostí ze dne 15. září 2019 na základě InfZ Středočeský kraj o poskytnutí *informací o všech právních rozbořech, které si Středočeský kraj objednal či vyžádal u poskytovatele právních služeb (tedy: advokáta, právnícké společnosti advokátů, subjektů poskytujících právní služby) v období od 1. 1. 2017 do 13. 9. 2019, včetně, a to s uvedením následujících informací:*

- 1) *o jakou konkrétní právní analýzu či právní rozbor se jednalo, a to s konkrétním vymezením zadání této požadované právní služby;*
- 2) *identifikaci toho, kdo tuto právní analýzu/právní rozbor zpracoval (minimálně jménem, případně obchodní firmou poskytovatele, IČ, sídlem či místem podnikání poskytovatele právní služby);*
- 3) *výše odměny za tuto poskytnutou právní službu bez i s DPH a informací, zda tato odměna byla vyplacena a v případě, že ano, tak k jakému datu;*
- 4) *sdělení, zda tato objednávka právní služby byla uskutečněna na základě ústní či písemné objednávky anebo na základě výběrového řízení;*
- 5) *zda byla uzavřena písemná smlouva k této konkrétní poskytnuté právní službě anebo zda tato právní služba byla uskutečněna na základě rámcové anebo dlouhodobější smlouvy o právní pomoci, kde u písemné objednávky či uzavřené smlouvy je žádáno zaslání kopie této objednávky, případně uzavřené smlouvy;*
- 6) *zda došlo k reklamaci poskytnuté právní služby či výtkám k poskytnuté právní službě a pokud ano, tak je žádáno o kopii této reklamace či výtky k poskytnuté právní službě.*

Dopisem ze dne 17. září 2019, č. j. 124003/2019/KUSK, informoval povinný subjekt žadatele dle ust. § 14 odst. 7 písm. b/ InfZ o prodloužení lhůty k vyřízení jeho žádosti o deset dnů.

Následně povinný subjekt přistoupil k oslovení věcně příslušných odborů Krajského úřadu Středočeského kraje s žádostí o vyjádření k podané žádosti.

Dne 2. října 2019 reagoval žadatel na prodloužení lhůty podáním stížnosti na nezákonnost postupu povinného subjektu při vyřizování žádosti o informace, neboť v informaci povinného subjektu o prodloužení lhůty nebyly uvedeny důvody prodloužení.

Povinný subjekt vydal dne 2. října 2019 napadené rozhodnutí, jímž s odkazem na § 8a, § 10, § 11 odst. 1, § 11 odst. 2, § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 a § 11 odst. 6 InfZ odmítl žádost v plném rozsahu. V odůvodnění předně upozornil, že z textu žádosti není zřejmé, zda je žádost podána žadatelem jako advokátem v souvislosti s jeho profesní činností nebo jako soukromou osobou pro soukromé účely, a nebylo tedy možné zhodnotit, zda by případné poskytnuté informace byly chráněny ustanoveními zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, a dalších předpisů, či zda je žádost nutno posoudit z hlediska poskytování informací soukromé osobě pro (jakékoliv) její potřeby.

Dle přesvědčení povinného subjektu mu dále InfZ ve spojení s dalšími předpisy neumožňuje poskytnout žadateli požadovaný druh informací v takto vymezeném rozsahu, když však zároveň vzhledem k jejich neurčitému vymezení nebylo možno určit, zda by bylo možno žádosti alespoň částečně vyhovět, a jaké informace lze za takovým účelem žadateli poskytnout.

Po odcitování § 8a, § 10, § 11 odst. 1, § 11 odst. 2, § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 a § 11 odst. 6 InfZ povinný subjekt uvedl, že aniž by toto mohl blíže rozvést, má za to, že zpřístupněním takto obsáhlého souboru informací týkajících se případných právních rozborů a analýz, které si v minulosti nechal připravit, by mohlo dojít k porušení některých z uvedených ustanovení. Bližší sdělení, které informace lze v této souvislosti dle InfZ žadateli poskytnout, by bylo možné až v reakci na případný konkrétněji vymezený dotaz žadatele.

Povinný subjekt podotkl, že žadatel ani rámcově neuvedl důvod své žádosti o poskytnutí informací, přičemž obsah požadovaných informací vymezil zejména uvedením poměrně dlouhého časového období, ve kterém měly být takové informace zpracovány. Proto nelze vyloučit, že by při vyhovění žádosti mohlo dojít k porušení shora uvedených ustanovení InfZ či dalších předpisů. Hypotetický zásah do zákonných požadavků na ochranu žadatelem požadovaných údajů povinný subjekt vyhodnotil jako zcela neproporční k obecnému, blíže nespecifikovanému zájmu třetí osoby na získání požadovaných informací, a to i s ohledem na rozsah předmětné žádosti. Jestliže žadatel z nějakého důvodu požaduje informaci o konkrétních právních službách, které si povinný subjekt objednal, pak je dle povinného subjektu nezbytné, aby byly blíže označeny dokumenty či případy, o které se má jednat, nebo aby žadatel uvedl konkrétnější dotaz k věci, která je důvodem pro podání žádosti. V situaci, kdy je po povinném subjektu bez bližší specifikace požadován komplexní soubor informací a dokumentů za poměrně dlouhé časové období, nemůže být dle povinného subjektu o takové žádosti kvalifikovaně rozhodnuto.

Ke stížnosti odvolatele na prodloužení lhůty reagoval povinný subjekt dopisem ze dne 3. října 2019, č. j. 131776/2019/KUSK, v němž žadateli sdělil, že v souladu s ust. § 14 odst. 7 InfZ jej prokazatelně informoval o prodloužení lhůty pro poskytnutí informace, a to včas před jejím uplynutím, i z jakého zákonem vymezeného závažného důvodu, když konkrétně uvedl, že se jedná o § 14 odst. 7 písm. b/ InfZ, dle kterého je závažným důvodem pro prodloužení lhůty pro poskytnutí informace *vyhledání a sběr objemného množství oddělených a odlišných informací požadovaných v jedné žádosti*. V závěru povinný subjekt upozornil žadatele, že InfZ v této fázi nepřipouští stížnost ve smyslu § 16a InfZ, ani nezná specifický opravný prostředek proti prodloužení lhůty.

Žadatel zdůvodnění odmítnutí žádosti nepřijal a dne 17. října 2019 podal odvolání. Upozornil především, že InfZ nezná různé kategorie žadatelů a nerozlišuje povinnost k poskytování informací ani podle toho, zda se jedná o fyzickou či právnickou osobu. Pokud jde o osobu žadatele, odvolatel uvedl, že se jedná o stále stejnou fyzickou osobu, naprosto nezaměnitelně označenou, a doplňková informace o tom, že je zároveň advokát, je pouze informativní a spíše dokreslující, z jakého důvodu jsou určeny kontaktní a doručovací údaje. InfZ nad to nezná situaci, kdy by žadatel byl povinen tvrdit či prokazovat, za jakým účelem informace požaduje či jak s nimi bude v budoucnu nakládat.

Ke konstrukci povinného subjektu ohledně ochrany požadovaných informací dle zákona o advokacii odvolatel uvedl, že povinnému subjektu nepřisluší „zhodnocovat“, zda informace poskytnuté advokátovi následně nejsou chráněny zákonem o advokacii, neboť to se povinného subjektu netýká, a není ani zjevné, jak by toto hodnocení mělo probíhat u žadatele, který je fyzickou osobou vykonávající jako fyzická osoba advokacii. Dle odvolatele povinným subjektem vágní a nekonkretizované tvrzení povinného subjektu odkazem na profesní normu je naprosto nepřilnavé, neboť toto je možno použít na zcela jinou situaci, a to, zda advokát může poskytnout informace od klienta v konceptu zákonné povinnosti mlčenlivosti a nikoliv na stav, kdy advokát teprve žádá informace po třetí osobě.

Povinný subjekt dle žadatele vytváří zcela neurčité vágní konstrukce o tom, že neurčité vymezení žádosti mu neumožňuje alespoň části žádosti vyhovět. Poukázal přitom na vzájemně rozporné důvody vymezené v napadeném rozhodnutí a na ust. § 14 InfZ, zejména odst. 5 písm. a/ a b/, které na takový tvrzený stav pamatuje. Dále vytýká povinnému subjektu, že jednal protiprávně, když mu spolu s informací o prodloužení lhůty nesdělil i konkrétní důvod prodloužení. Postup povinného subjektu dle odvolatele dokládá, že povinný subjekt vytvořil konstrukci pro odmítnutí poskytnutí požadovaných informací až následně, neboť v opačném případě by musel nejprve postupovat ve smyslu a lhůtách vymezených v ust. § 14 odst. 5 písm. a/ a b/ InfZ a nikoliv protiprávně prodlužovat lhůtu k poskytnutí informací.

Vzhledem k prodloužení lhůty k poskytnutí informace z důvodu „vyhledání a sběru objemného množství oddělených a odlišných informací“ si odvolatel v kontextu odůvodnění napadeného rozhodnutí klade otázku, jak mohl povinný subjekt vyhledávat jemu údajně nejasné a neurčité informace a na základě toho uzavřít, že se jedná o velké množství, když dle slov povinného subjektu ani nebylo možno vzhledem k neurčitému vymezení požadovaných informací v žádosti posoudit, zda by nějaké informace bylo možno alespoň částečně poskytnout.

V závěru odvolatel vyslovil názor, že citace zákonných ustanovení v napadeném rozhodnutí, zejména § 11 InfZ, bez dalšího odůvodnění má nulovou informační hodnotu. Napadené rozhodnutí shledává jako nesprávné, nedůvodné a protiprávní, a přístup ke své osobě ze strany povinného subjektu považuje za účelový, protiprávní a poškozující na jeho právech. Navrhuje proto, aby nadřízený orgán napadené rozhodnutí zrušil a přikázal povinnému subjektu požadovanou informaci žadateli poskytnout.

Povinný subjekt svojí předkládací zprávou ze dne 31. října 2019, č. j. 143467/2019/KUSK, postoupil spisový materiál nadřízenému orgánu. K odvolacím námitkám povinný subjekt uvedl, že setrvává na odůvodnění napadeného rozhodnutí, tzn., že hypotetický zásah do zákonných požadavků na ochranu žadatelem dotazovaných údajů vyhodnotil jako zcela neproporční k obecnému, blíže nespecifikovanému zájmu třetí osoby na získání uvedených informací, a to i s ohledem na rozsah předmětné žádosti. Jestliže žadatel z nějakého důvodu požaduje informaci o konkrétních právních službách, které si povinný subjekt objednal, je nezbytné, aby byly blíže označeny dokumenty či případy, o které se má jednat, nebo aby žadatel uvedl konkrétnější dotaz k věci, která je důvodem pro podání předmětné žádosti. Povinný subjekt k tomuto doplnil, že vzhledem k tomu, že žadatel podal dne 29. září 2019 novou žádost o poskytnutí informací, vedenou pod sp. zn. SZ_129332/2019/KUSK, ve které již požadované informace blíže specifikoval, poskytl povinný subjekt tyto informace žadateli v plném rozsahu a žádost žadatele ze dne 15. září 2019 v plném rozsahu odmítl.

Odvolací orgán upustil od zaslání výzvy žadateli, neboť jeho odvolání bylo plně vyhověno (viz § 36 odst. 3 správního řádu).

II.

Ministerstvo vnitra předně dovodilo svou věcnou příslušnost k rozhodnutí o podaném odvolání, a to s přihlédnutím k předmětu žádosti, resp. k povaze požadovaných informací. V této souvislosti je třeba s ohledem na ustanovení § 178 odst. 1 správního řádu ve spojení s ust. § 94 odst. 1 zákona o krajích konstatovat, že odvolacím orgánem kraje je Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra dále konstatuje, že odvolání bylo podáno včas; napadené rozhodnutí bylo žadateli doručeno dne 7. října 2019, odvolání obdržel povinný subjekt dne 17. října 2019. Odvolání rovněž obsahuje všechny zákonem předvídané náležitosti (ustanovení § 37 odst. 2 a § 82 odst. 2 správního řádu).

III.

Následně Ministerstvo vnitra přezkoumalo napadené rozhodnutí, v rozsahu vymezeném odvolatelem, v mezích daných § 89 odst. 2 správního řádu, a dospělo k závěru, že uvedené rozhodnutí je v rozporu se zákonem a je dán důvod pro jeho zrušení.

Povinný subjekt odmítl žádost o poskytnutí informací s odkazem na ustanovení § 8a, § 10, § 11 odst. 1, § 11 odst. 2, § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 a § 11 odst. 6 InfZ, jejichž citace tvoří převážnou část napadeného rozhodnutí. Zároveň s tím však povinný subjekt upozornil, že mu InfZ a další předpisy neumožňují poskytnout žadateli „požadovaný druh informací v takto vymezeném rozsahu, když avšak zároveň vzhledem k jejich neurčitému vymezení není možno určit, zda by bylo možno žádosti alespoň částečně vyhovět, a jaké informace lze za takovým účelem žadateli poskytnout“. Přesto vzápětí vyhodnotil hypotetický zásah do zákonných požadavků na ochranu žadatelem dotazovaných údajů jako zcela neproporční k obecnému, blíže nespecifikovanému zájmu třetí osoby na získání požadovaných informací.

Nadřízený orgán předně upozorňuje na § 20 odst. 4 písm. a/ InfZ, dle kterého se na rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace použije plně správní řád. Ten ve svém ustanovení § 68 odst. 1 stanoví, jaké náležitosti má mít rozhodnutí. Jednou z těchto náležitostí je odůvodnění rozhodnutí, jehož obsah je konkretizován v ustanovení § 68 odst. 3 následovně: „*V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.*“.

Ve vztahu k rozhodnutí o odmítnutí žádosti uvádí k náležitostem odůvodnění komentářová literatura následující (viz *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 782*): „*V odůvodnění je třeba v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu podrobně vyložit, proč bylo nutné danou informaci neposkytnout, tj. zdůvodnit aplikaci konkrétního důvodu pro nevyhovění žádosti (podřadit daný skutkový stav pod příslušný důvod uvedený v zákoně o svobodném přístupu k informacím nebo v jiném zákoně), jinak by rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné (...)*“.

Řádné odůvodnění tedy představuje esenciální součást rozhodnutí. Je zřejmé, že důkladné odůvodnění představuje často náročnou myšlenkovou činnost zaměstnanců povinných subjektů, na kterou ovšem nelze rezignovat. Pokud se povinný subjekt v rozhodnutí soustředil na zcela jiný důvod, než z jakého žádost o poskytnutí informace odmítá, jedná se o zásadní nedostatek jím vydaného rozhodnutí. Úvahy, které vedly povinný subjekt k subsumpci odmítaných informací pod ustanovení § 8a, § 10, § 11 odst. 1, § 11 odst. 2, § 11 odst. 3, § 11 odst. 4 a § 11 odst. 6 InfZ, nejsou v odůvodnění obsaženy, resp. v kontextu celého rozhodnutí ani být nemohly, když povinný subjekt nevěděl, jaké konkrétní informace žadatel požaduje.

V této souvislosti lze citovat např. z rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. června 2001, ve věci sp. zn. 22 Ca 450/2000, ve kterém soud uvedl (předmětné rozhodnutí se vztahuje ke znění ustanovení § 15 odst. 2 InfZ, které bylo účinné do nabytí účinnosti novely provedené zákonem č. 61/2006 Sb.; v předmětném znění obsahoval § 15 odst. 2 InfZ náležitosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, které v podstatě odpovídá náležitostem rozhodnutí podle správního řádu; novela tak textaci § 15 odst. 2 InfZ výrazně změnila, neboť navázáním řízení o odvolání na správní řád se dosavadní textace stala nadbytečná; citovaná pasáž je tak i nadále plně použitelná): „V odůvodnění musí být shrnuty všechny skutečnosti, které odůvodňují výrok rozhodnutí tak, aby účastníky řízení přesvědčilo o správnosti rozhodnutí a postupu rozhodujícího orgánu. Rozhodnutí odůvodněné pouhým odkazem na ustanovení zákona je proto nepřezkoumatelné.“ Napadené rozhodnutí ve své podstatě odůvodnění ve smyslu ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu neobsahuje, což jej činí **nepřezkoumatelným**.

Pro nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí svědčí též skutečnost, že ani povinný subjekt nebyl na základě obdržené žádosti sto identifikovat, jaké konkrétní informace žadatel požaduje. Ponecháme-li stranou, že některá vyjádření povinného subjektu si vzájemně odporují (nadřízenému orgánu není zřejmé, jak mohl povinný subjekt dospět k závěru, že vzhledem k neurčitému vymezení nebylo možné určit, zda by bylo možno žádosti alespoň částečně vyhovět, a zároveň, na základě stejně neurčitého vymezení dospět k závěru, že požadovaný druh informací ve vymezeném rozsahu mu InfZ neumožňuje poskytnout), nelze si představit, jak by mohl nadřízený orgán posoudit aplikaci tak široké škály ustanovení InfZ obsahující rozličné důvody pro omezení poskytnutí informace ze strany povinného subjektu, když mu nejsou známy informace, které povinný subjekt odmítá s těmito odkazy poskytnout.

V této souvislosti se jeví vhodné zmínit též ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, které umožňuje povinnému subjektu v případě, že *žádost je nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována nebo je formulována příliš obecně*, vyzvat žadatele do sedmi dnů od podání žádosti k jejímu *upřesnění*. Měl-li povinný subjekt jakékoliv pochybnosti o okruhu požadovaných informací, bylo na místě tyto

„obsahové“ vady žádosti prostřednictvím výzvy odstranit nebo se o to alespoň pokusit. Nevyužil-li povinný subjekt této možnosti, není na místě vyčítat tento nedostatek žádosti žadateli ve vydaném rozhodnutí a odůvodňovat jím své nepřezkoumatelné rozhodnutí.

Co se týká žadatelem zpochybňovaného postupu povinného subjektu ve věci prodloužení lhůty pro poskytnutí informací s odkazem na ust. § 14 odst. 7 písm. b/ InfZ, lze přisvědčit povinnému subjektu, že o prodloužení lhůty byl žadatel v souladu s ust. § 14 odst. 7 InfZ prokazatelně informován, a to včas před uplynutím lhůty pro poskytnutí informace. Na druhou stranu lze přisvědčit i odvolateli, že pouhé uvedení odkazu na příslušnou část § 14 odst. 7 InfZ není dostatečným zdůvodněním postupu povinného subjektu. Jak potvrzuje komentářová literatura, *„důvody“ pro prodloužení lhůty musejí být ve vyznění uvedeny, a to nejen odkazem na příslušnou část § 14 odst. 7 InfZ, ale též podrobným zdůvodněním, v čem spatřuje povinný subjekt naplnění toho kterého důvodu. Protože postup povinného subjektu podléhá stížnostnímu přezkumu, je třeba, aby povinný subjekt věnoval zdůvodnění náležitou pozornost.*¹

Nutno dodat, že prodloužení lhůty samo o sobě stížnosti ve smyslu § 16a InfZ nepodléhá, takže zákonnost tohoto úkonu povinného subjektu může být posuzována až v rámci stížnosti na věcné vyřízení žádosti, neboť InfZ lhůtu pro podání stížnosti (a tím pádem i její přípustnost) odvozuje od uplynutí lhůty podle § 14 odst. 5 písm. d/ a odst. 7. Jinak řečeno, pokud žadatel nesouhlasí s prodloužením lhůty, je povinen je strpět a stížnost proti tomuto postupu podat až po uplynutí této prodloužené lhůty. Pokud podá stížnost dříve, jako tomu bylo v posuzovaném případě, nejedná se o stížnost dle § 16a pro předčasnost, a povinný subjekt ji ani nepředává nadřízenému orgánu k vyřízení; takovou stížnost má vyřídit v rámci svých vlastních interních pravidel, což povinný subjekt obratem učinil pod č. j. 131776/2019/KUSK ze dne 3. října 2019 [srov. *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 721*].

Odvolací orgán taktéž přisvědčuje námitce žadatele, že žadatelem o poskytnutí informace může být *každá fyzická nebo právnická osoba* [srov. § 3 odst. 1 InfZ]. Může jím tedy být kdokoliv (*podnikající fyzická osoba* nevyjímaje) bez ohledu na svůj vztah k požadované informaci či zájem, který získáním informace sleduje. Zároveň je však třeba dodat, že při posuzování některých důvodů nelze od osoby žadatele zcela odhlédnout (například při odmítnutí žádosti z důvodu zneužití práva na informace). Žadatel nicméně není povinen svou žádost odůvodňovat [srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 27/2007 ze dne 23. října 2007], tj.

---

¹ *Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 721.*

jeden ze základních principů InfZ. Povinný subjekt se proto důvodem, pro který žadatel požaduje poskytnutí informace, vůbec nemůže zabývat jako důvodem pro odmítnutí žádosti o informace (s výjimkou žádostí, u nichž přichází do úvahy jejich odmítnutí pro šikanózní přístup a zneužití práva na informace žadatelem, zejména v souvislosti s platy zaměstnanců povinného subjektu).

IV.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti rozhodlo Ministerstvo vnitra tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při novém projednání věci vezme povinný subjekt do úvahy závěry odvolacího orgánu (viz ust. 90 odst. 1 písm. b/ správního řádu). Odvolací orgán je toho názoru, že povinnému subjektu dostatečně osvětlil, z jakých důvodů nelze jeho rozhodnutí akceptovat, a dále, jakým směrem se má povinný subjekt vydat při opětovném posuzování předmětné žádosti o poskytnutí informace.

Dospěje-li povinný subjekt při opětovném posuzování žádosti o poskytnutí informace k závěru, že požadované informace žadateli již poskytl k jiné jeho žádosti o poskytnutí informace, může při respektování § 5 odst. 3 InfZ vyřídit předmětnou žádost odkazem na zveřejněnou informaci v souladu s ust. § 6 odst. 1 InfZ, tj. tím, že žadateli sdělí údaje umožňující vyhledání a získání této informace.

Poučení o opravném prostředku:

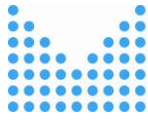
Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 1 správního řádu, nelze odvolat, resp. podat rozklad.

Ing. Marie Kostruhová
ředitelka odboru

Rozdělovník:

1. Rozhodnutí bude zasláno do datové schránky povinného subjektu – Středočeského kraje, Krajského úřadu Středočeského kraje, Zborovská 11, 150 21 Praha 5 – ke sp. zn. SZ_123535/2019/KUSK.
2. Písemné vyhotovení rozhodnutí bude po nabytí právní moci a jejím vyznačení podle § 75 správního řádu zasláno spolu se spisovou dokumentací do vlastních rukou (s dodejkou) povinnému subjektu – Středočeskému kraji, Krajskému úřadu Středočeského kraje, Zborovská 11, 150 21 Praha 5 – ke sp. zn. SZ_123535/2019/KUSK.
3. Rozhodnutí bude oznámeno odvolateli dodáním do datové schránky – Mgr. Bc. Tomáš Kasal, LL.M., Pražská 2, 280 02 Kolín (ID DS: v8ehavz).
4. Stejnopis rozhodnutí zůstává součástí kopie spisu uložené u Ministerstva vnitra.

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

Vyřizuje: Mgr. Petra Gajdošová
tel. č.: 974 816 450
e-mail: odbordk@mvcz.cz